

allerede findes i det pågældende område, som altovervejende regel kan foretages uden lokalplan. Opførelse af ny bebyggelse i et blandet område vil derimod normalt udløse lokalplanpligt, medmindre byggeriet i sig selv er af beskedent omfang. Flertallet kan i øvrigt tiltræde den forståelse af udtrykket „større“, som fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Miljøministeren har på udvalgets forespørgsel udtalt, at fortolkningen af ordet „snarest“ i § 16, stk. 4, må anses for at være et retligt spørgsmål, og at miljøministeren derfor kan realitetsbehandle en eventuel klage over, at kommunalbestyrelsen ikke har opfyldt sin forpligtelse til at udarbejde et lokalplanforslag i et af § 16, stk. 4, omfattet tilfælde. Flertallet finder, at ministeren i tilfælde, hvor klagen findes begrundet, bør foreskrive en frist, inden for hvilken kommunalbestyrelsen skal have udarbejdet det nødvendige lokalplanforslag.

I § 16, stk. 4, åbnes mulighed for, at kommunalbestyrelsen under udarbejdelsen af et forslag til lokalplan kan forlange bistand fra den, der har interesse i gennemførelsen af den foranstaltning, som er anledning til lokalplanforslagets udarbejdelse. Flertallet kan tiltræde bestemmelsen på baggrund af lokalplanpligten efter § 16, stk. 3, og reglerne om offentliggørelse af lokalplanforslag i §§ 21-23 og skal tilføje, at den omhandlede bistand selvsagt må begrænses til at være af teknisk-administrativ karakter, således at kommunalbestyrelsens kompetence med hensyn til lokalplanforslagets indhold ikke reduceres, hverken formelt eller reelt.

Udvalget har drøftet, om der som ønsket af Kommunernes Landsforening bør være mulighed for en forlængelse af et foreløbigt forbud efter lovforslagets § 17. Flertallet har imidlertid fundet, at 1 år giver kommunalbestyrelsen tilstrækkelig tid til at udarbejde et forslag til lokalplan. Ved offentliggørelsen af forslaget til lokalplan afløses virkningen af det foreløbige forbud af de retsvirkninger, der efter lovforslagets § 22 knytter sig til offentliggørelsen af et forslag til lokalplan, nemlig at en ejendom, der er omfattet af forslaget, ikke må bebygges eller i øvrigt udnyttes på en måde, der skaber risiko for en foregribelse af den endelige plans indhold.

Flertallet har derfor ikke fundet anledning til at stille ændringsforslag til § 17.

Flertallet kan tiltræde, at der med § 18, stk. 1, nr. 8 og 9, muliggøres en nærmere regulering i lokalplan af anvendelsen af de enkelte bygninger og ubebyggede arealer. Flertallet har herved lagt vægt på formålsbestemmelsen i § 1, stk. 2, hvorefter det ved planlægningen i henhold til loven skal tilstræbes, at den indbyrdes placering af boliger og arbejdspladser og den offentlige og private servicevirksomhed medvirker til at skabe gode arbejds- og boligmiljøer. Flertallet kan tiltræde lovforslagets bemærkninger, hvorefter der med denne formålsangivelse bl. a. sigtes til mulighederne for en ændring af den planlægningspraksis, der har givet sig udtryk i en normalt meget skarp adskillelse mellem boliger og erhverv. En vis integrering af bebyggelsen må imidlertid forudsætte, at den enkelte virksomhed ikke påfører omgivelserne ulemper af f. eks. trafikale eller støjmæssige karakter, og der fordres derfor en omhyggelig planlægning med mulighed for, at der i lokalplan kan optages bestemmelser om anvendelsen af de enkelte bygninger og ubebyggede arealer. Flertallet finder endvidere, at udviklingen også i øvrigt har fremkaldt behov for, at planlægningen kan føre til en ret stærk differentiering af bestemmelser om bebyggelsens anvendelse. Det er ikke længere tilstrækkeligt blot at kunne sondre mellem bolig-, forretnings- eller industriformål (byplanlovens § 2, stk. 1, nr. 5). F. eks. er der rimelig grund til at forbeholde et areal ved kysten, hvor vanddybden er betydelig, for netop den industri, der har behov for en stor vanddybde. Flertallet har overvejet, om § 18, stk. 1, nr. 8, burde udformes på en sådan måde, at den mulige detaljeringsgrad af lokalplaners anvendelsesbestemmelser begrænses. Flertallet har imidlertid fundet, at bestemmelsens placering i en lov om kommuneplanlægning med tilstrækkelig tydelighed viser, at bestemmelsen ikke afgiver hjemmel til reguleringer, som ikke er planlægningsmæssigt begrundede.

Udvalget har drøftet muligheden for at kunne tilvejebringe lokalplaner i landzoner uden ændring af zonestatus. Flertallet finder, at der er store fordele ved en sådan smi-